

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2020*

Ennakkoratkaisupyyntö – Turvapaikkapolitiikka – Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevat yhteiset menettelyt – Direktiivi 2013/32/EU – 46 artikla – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 47 artikla – Oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin – Muutoksenhaku päätökseen jättää kansainvälistä suojelua koskeva myöhempi hakemus tutkimatta – Muutoksenhaun määräaika – Tiedoksiantotavat

Asiassa C-651/19,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Conseil d'État (ylin hallintotuomioistuin, Belgia) on esittänyt 1.8.2019 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 2.9.2019, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

JP

vastaa

Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot, varapresidentti R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Safjan, L. Bay Larsen ja N. Jääskinen,

julkisasiamies: P. Pikamäe,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- JP, edustajanaan D. Andrien, avocat,
- Belgian hallitus, asiamiehinnään C. Pochet, M. Van Regemorter ja C. Van Lul,
- Ranskan hallitus, asiamiehinnään D. Dubois ja A.-L. Desjonquères,
- Euroopan komissio, asiamiehinnään M. Condou-Durande ja A. Azema,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 60) 46 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain JP ja Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (pakolaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä koskevista asioista vastaavan viranomaisen johtaja, Belgia; jäljempänä Commissaire général) ja joka koskee viimeksi mainitun päätöstä jättää JP:n esittämä kansainvälistä suojelua koskeva myöhempi hakemus tutkimatta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Direktiivin 2013/32 johdanto-osan 18, 20, 23, 25, 50 ja 60 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(18) On sekä jäsenvaltioiden että kansainvälistä suojelua hakevien edun mukaista, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset ratkaistaan mahdollisimman nopeasti, tämän kuitenkin rajoittamatta asianmukaisen ja perusteellisen tutkinnan suorittamista.

--

(20) Tarkasti määritellyissä olosuhteissa, joissa hakemus on todennäköisesti perusteeton --, jäsenvaltioiden olisi voitava nopeuttaa tutkintamenettelyä erityisesti soveltamalla tiettyihin menettelyn vaiheisiin lyhyempiä mutta kohtuullisia aikarajoja, tämän kuitenkin rajoittamatta hakemuksen asianmukaista ja perusteellista tutkintaa ja tämän direktiivin mukaisten peruseriaatteiden ja takeiden tehokasta saatavuutta hakijan kannalta.

--

(23) Muutoksenhakumenettelyissä hakijoille olisi tietyin edellytyksin järjestettävä maksutta oikeusapua ja oikeudellinen edustus siten, että tätä oikeusapua tarjoavat ja oikeudellisia edustajina toimivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti pätevät henkilöt. Hakijoilla pitäisi lisäksi olla menettelyn kaikissa vaiheissa oikeus omalla kustannuksellaan käyttää neuvonantajana kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyjä tai luvan saaneita oikeudellisia neuvonantajia.

--

(25) Jotta suojelua tarvitsevat henkilöt voidaan tunnustaa asianmukaisesti [pakolaisten oikeusasemaa koskevan Genevessä 28.7.1951 allekirjoitetun yleissopimuksen (Yhdistyneiden kansakuntien sopimuskokoelma, nide 189, s. 150, nro 2545 (1954)), sellaisena kuin se on täydennettynä ja muutettuna pakolaisten oikeusasemaa koskevalla New Yorkissa 31.1.1967 tehdyllä pöytäkirjalla] 1 artiklassa tarkoitetuiksi pakolaisiksi tai henkilöiksi, jotka voivat saada toissijaista suojelua, jokaisella hakijalla olisi oltava tosiasiallinen pääsy menettelyihin sekä mahdollisuus toimia yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja olla näihin yhteydessä asianmukaisella tavalla, niin että hän voi esittää tapaukseensa liittyvät tosiseikat, sekä riittävät menettelyä koskevat takeet asiansa hoitamiseksi menettelyn kaikissa vaiheissa. Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkintamenettelyssä hakijalla olisi myös yleensä oltava vähintään seuraavat oikeudet: oikeus jäädä maahan, kunnes määrittävä viranomainen on tehnyt päätöksensä; oikeus käyttää tulkkia asiansa esittämiseen, jos viranomaiset kuulevat häntä; mahdollisuus olla yhteydessä Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) edustajaan ja järjestöihin, jotka tarjoavat kansainvälistä suojelua hakeville neuvontaa; oikeus saada päätös asianmukaisesti tiedoksi ja saada tieto päätöksen perusteluina olevista tosiseikoista ja oikeudellisista seikoista; mahdollisuus pyytää neuvoa oikeudelliselta tai muulta neuvonantajalta; oikeus saada tietoja oikeudellisesta asemastaan menettelyn ratkaisevissa vaiheissa kielellä, jota hän ymmärtää tai jota hänen voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän; ja, jos päätös on kielteinen, oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa.

--

(50) Unionin oikeuden peruseriaatteiden mukaisesti kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista tehtyjen päätösten -- osalta on olemassa tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimessa.

--

(60) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Tällä direktiivillä pyritään erityisesti varmistamaan ihmisarvon täysimääräinen kunnioittaminen ja edistämään perusoikeuskirjan 1, 4, 18, 19, 21, 23, 24 ja 47 artiklan soveltamista, ja direktiivi on pantava täytäntöön niiden mukaisesti.”

4 Direktiivin 11 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia koskevat päätökset tehdään kirjallisesti.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että jos pakolaisasemaa ja/tai toissijaista suojeluasemaa koskeva hakemus hylätään, päätöksessä ilmoitetaan sen perusteluina olevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat ja hakijalle annetaan kirjallisesti tieto siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta.

--”

5 Direktiivin 12 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien III luvussa säädettyjen menettelyjen osalta, että kaikilla hakijoilla on seuraavat takeet:

--

e) hakijoille on kohtuullisessa ajassa annettava tieto päätöksestä, jonka määrittävä viranomainen on tehnyt heidän hakemuksestaan. Jos oikeudellinen tai muu neuvonantaja toimii hakijan oikeudellisena edustajana, jäsenvaltiot voivat päättää antaa päätöksen tiedoksi hänelle hakijan sijasta;

f) hakijoille on ilmoitettava määrittävän viranomaisen päätöksen seurauksesta kielellä, jota he ymmärtävät tai jota heidän voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän, jos heillä ei ole apunaan tai edustajanaan oikeudellista tai muuta neuvonantajaa. Hakijoille on 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettava myös tieto siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta.”

6 Saman direktiivin 13 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaan jäsenvaltiot voivat säätää, että ”hakijoiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille senhetkinen asuinpaikkansa tai osoitteensa ja niiden mahdolliset muutokset mahdollisimman pian. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että hakijan on vastaanotettava mahdolliset tiedoksiannot viimeksi ilmoittamassaan asuinpaikassa tai osoitteessa”.

7 Direktiivin 2013/32/20 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalle annetaan pyydettyä maksutonta oikeusapua ja maksuton oikeudellinen edustaja V luvussa säädetyissä muutoksenhakumenettelyissä --”

8 Direktiivin 22 artiklassa tunnustetaan kansainvälisen suojelun hakijoiden oikeus oikeusapuun ja oikeudelliseen edustajaan menettelyn kaikissa vaiheissa.

9 Direktiivin 23 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyillä tai luvan saaneella oikeudellisella tai muulla neuvonantajalla, joka avustaa tai edustaa hakijaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti, on oikeus tutustua niihin hakijan asiakirjakansiossa oleviin tietoihin, joiden perusteella päätös tehdään.”

10 Saman direktiivin 33 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat katsoa kansainvälistä suojelua koskevalta hakemukselta puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset ainoastaan, jos:

--

d) hakemus on myöhempi hakemus, johon liittyen ei ole ilmennyt tai johon liittyen hakija ei ole esittänyt uusia tosiseikkoja tai perusteita, jotka liittyvät sen selvittämiseen, voidaanko hakijaa pitää [vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka

voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivin 2011/95/EU [(EUVL 2011, L 337, s. 9)] nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä

--”

11 Direktiivin 2013/32 40 artiklassa, jonka otsikko on ”Myöhempi hakemus”, säädetään seuraavaa:

”1. Jos jäsenvaltiossa kansainvälistä suojelua hakenut henkilö antaa lisäselvityksiä tai tekee myöhemmän hakemuksen samassa jäsenvaltiossa, tämän jäsenvaltion on tutkittava nämä lisäselvitykset tai myöhemmän hakemuksen aineisto edellisen hakemuksen tutkinnan tai hakemuksen perusteella annettua päätöstä koskevan uudelleentarkastelun tai muutoksenhaun yhteydessä edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset voivat tällöin ottaa huomioon kaikki lisäselvityksiin tai myöhempään hakemukseen liittyvät tosiseikat ja harkita niitä.

2. Jotta voidaan tehdä päätös 33 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen ottamisesta tutkittavaksi, kansainvälistä suojelua koskeva myöhempi hakemus tutkitaan ensin alustavasti sen toteamiseksi, onko ilmennyt tai onko hakija esittänyt uusia seikkoja tai perusteita, jotka liittyvät sen selvittämiseen, voidaanko hakijaa pitää [direktiivin 2011/95] nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitetun alustavan tutkinnan tuloksena todetaan, että sellaisia uusia seikkoja tai perusteita on ilmennyt tai että hakija on esittänyt sellaisia uusia seikkoja tai perusteita, jotka lisäävät merkittävästi sen todennäköisyyttä, että hakijaa pidetään [direktiivin 2011/95] nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä, hakemuksen tutkintaa on jatkettava II luvun mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää muita perusteita, joiden nojalla myöhemmän hakemuksen tutkintaa on jatkettava.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hakemuksen tutkintaa jatketaan vain, jos asianomainen hakija ei hänestä itsestään riippumattomista syistä saanut aiemmassa menettelyssä osoitetuksi tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tilanteita, erityisesti käyttämällä oikeuttaan tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin 46 artiklan nojalla.

5. Jos myöhemmän hakemuksen tutkintaa ei jatketa tämän artiklan nojalla, kyseiseltä hakemukselta on katsottava puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset 33 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti.

6. Tässä artiklassa tarkoitettua menettelyä voidaan soveltaa myös

a) sellaisen hakijasta riippuvaisen henkilön osalta, joka jättää hakemuksen hyväksytyyään 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti aiemmin sen, että hänen tapauksensa käsitellään osana hänen puolestaan jätettyä hakemusta; ja/tai

b) naimattomaan alaikäiseen, joka jättää hakemuksen sen jälkeen kun hänen puolestaan on jätetty hakemus 7 artiklan 5 kohdan c alakohdan mukaisesti.

Näissä tapauksissa 2 kohdassa tarkoitettussa alustavassa tutkinnassa selvitetään, onko olemassa hakijasta riippuvaisen henkilön tai naimattoman alaikäisen tilanteeseen liittyviä seikkoja, jotka muodostavat perusteen erilliselle hakemukselle.

7. Jos henkilö, josta tehty siirtopäätös on pantava täytäntöön [kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] asetuksen (EU) N:o 604/2013 [(EUVL 2013, L 180, s. 31)] mukaisesti, antaa lisäselvityksiä tai tekee myöhemmän hakemuksen siirtävässä jäsenvaltiossa, mainitussa asetuksessa määritellyn vastuussa olevan jäsenvaltion on tutkittava kyseiset lisäselvitykset tai myöhemmät hakemukset tämän direktiivin mukaisesti.”

12. Direktiivin 46 artiklan 1 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijoilla on oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa muutoksen hakemiseksi:

a) päätökseen, joka koskee heidän tekemäänsä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta, mukaan lukien:

--

ii) päätös hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta 33 artiklan 2 kohdan perusteella;

--

--

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä kohtuullisista määräajoista ja muista tarpeellisista säännöistä, joita hakijan on noudatettava käyttäessään oikeuttaan tehokkaihin oikeussuojakeinoihin 1 kohdan nojalla. Määräajat eivät saa tehdä tämän oikeuden käyttöä mahdottomaksi tai liian vaikeaksi.”

Belgian oikeus

13. Ulkomaalaisten maahanpääsystä, oleskelusta, asettautumisesta ja maasta poistamisesta 15.12.1980 annetun lain (loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers; Moniteur belge 31.12.1980, s. 14584), sellaisena kuin se oli voimassa pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan (jäljempänä 15.12.1980 annettu laki), 39/2 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Conseil [du contentieux des étrangers] [(ulkomaalaisasioita käsittelevä hallintotuomioistuin)] ratkaisee tuomioilla [Commissaire généralin] päätöksistä nostetut kanteet.

--”

14. 15.12.1980 annetun lain 39/57 §:ssä säädetään seuraavaa:

”§ 1 Edellä 39/2 §:ssä tarkoitettujen kanteiden nostettavuus kannikirjelmällä 30 päivän kuluessa sen päätöksen tiedoksiannosta, josta kanne nostetaan.

Kannekirjelmä on jätettävä kymmenen päivän kuluessa sen päätöksen tiedoksiannosta, josta kanne nostetaan:

--

3° silloin, kun kanne nostetaan 57/6 §:n 3 momentin 1 kohdassa tarkoitetusta tutkimattajättämispäätöksestä. Kannekirjelmä on kuitenkin jätettävä viiden päivän kuluessa sen päätöksen tiedoksiannosta, josta kanne nostetaan, silloin, kun kyseessä on 57/6 §:n 3 momentin 1 kohdan 5 alakohdan nojalla tehty tutkimattajättämispäätös ja kun ulkomaalainen on hakemuksensa tehdessään tietystä 74/8 ja 74/9 §:ssä tarkoitetussa paikassa tai hallituksen valvonnassa.

--

§ 2. Edellä 1 momentissa tarkoitetut kanteen nostamisen määräajat alkavat kulua:

--

2° jos tiedoksianto toimitetaan kirjattuna tai tavanomaisena kirjeenä, kolmantena arkipäivänä sen päivän jälkeen, jolloin kirje on luovutettu postin kuljetettavaksi, ellei vastaanottaja toisin osoita;

--

Määräajan päättymispäivä lasketaan kuuluvaksi määräaikaan. Kuitenkin silloin, kun kyseinen päivä on lauantai, sunnuntai tai yleinen juhlapäivä, määräajan päättymispäivä siirretään seuraavaan arkipäivään.

--”

15 Lain 51/2 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Ulkomaalaisen, joka hakee kansainvälistä suojelua 50 §:n 3 momentin mukaisesti, on ilmoitettava Belgiassa sijaitseva prosessiosoite.

Ellei hakija ilmoita prosessiosoitetta, hänen katsotaan ilmoittaneen prosessiosoitteeseen Commissariat général aux réfugiés et aux apatridesin.

--

Kaikki ilmoitetun prosessiosoitteen muutokset on ilmoitettava kirjattuna kirjeenä [Commissaire généralille] sekä [ulkomaalaisten maahanpääsyä, oleskelua, asettautumista ja maasta poistamista koskevissa asioissa toimivaltaiselle ministerille].

Kaikki tiedoksiannot katsotaan pätevästi tehdyiksi, kun ne toimitetaan ilmoitettuun prosessiosoitteeseen kirjattuna kirjeenä tai henkilökohtaisesti vastaanottotodistusta vastaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta henkilökohtaista tiedoksiantoa. Jos ulkomaalainen on ilmoittanut prosessiosoitteeseen neuvonantajansa osoitteen, tiedoksianto voidaan myös pätevästi lähettää telekationa tai millä tahansa muulla kuninkaan päätöksen mukaan sallitulla tiedoksiantotavalla.

--”

16 Lain 57/6 §:n 3 momentissa säädetään seuraavaa:

”[Commissaire général] voi jättää kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkimatta, jos

--

5° hakija tekee myöhemmän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, josta ei ilmene mitään 57/6/2 §:ssä tarkoitettua uutta seikkaa tai perustetta ja jossa hakija ei esitä mitään tällaista seikkaa tai perustetta

--”

17 Saman lain 57/6/2 §:n 1 momentissa säädetään, että ”vastaanotettuaan myöhemmän hakemuksen, jonka ministeri tai hänen valtuuttamansa on toimittanut 51/8 §:n nojalla, [Commissaire général] tutkii ensisijaisesti, ilmeneekö hakemuksesta tai esittääkö hakija sellaisia uusia seikkoja tai perusteita, jotka lisäävät merkittävästi sen todennäköisyyttä, että hakijaa voidaan pitää 48/3 §:ssä tarkoitettuna pakolaisena tai 48/4 §:ssä tarkoitettuna toissijaista suojelua saavana henkilönä. Tällaisten seikkojen tai perusteiden puuttuessa [Commissaire général] toteaa, ettei hakemus täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä”.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

18 Ensimmäisen turvapaikkahakemuksensa tultua hylätyksi pääasian valittaja teki toisen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, joka jätettiin tutkimatta 18.5.2018 tehdyllä Commissaire généralin päätöksellä 15.12.1980 annetun lain 57/6/2 §:n nojalla (jäljempänä riidanalainen päätös).

19 Pääasian valittaja ei ollut ilmoittanut prosessiosoitetta Belgiassa kansallisen oikeuden mukaisesti, joten riidanalainen päätös annettiin hänelle tiedoksi tiistaina 22.5.2018 kirjattuna kirjeenä Commissariat général aux réfugiés et aux apatridesin (pakolaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä koskevista asioista vastaava viranomainen) toimipaikkaan.

20 Belgian oikeuden mukaan kymmenen päivän määräaika kanteen nostamiselle tästä päätöksestä alkoi kulua kolmantena arkipäivänä sen päivän jälkeen, jolloin kirje oli luovutettu postin kuljetettavaksi, eli perjantaina 25.5.2018. Koska tämän määräajan päättymispäivä oli sunnuntai, se siirrettiin maanantaihin 4.6.2018.

21 Pääasian valittaja ilmoittautui Commissaire généralin toimipaikassa 30.5.2018 ja ilmoitti tänä päivänä vastaanottaneensa riidanalaista päätöstä koskeneen kirjatun kirjeen.

22 Pääasian valittaja nosti kyseisestä päätöksestä 7.6.2018 kanteen Conseil du contentieux des étrangers'ssa (Belgia). Tämä tuomioistuin hylkäsi kanteen 9.10.2018 antamallaan tuomiolla, koska se oli nostettu liian myöhään.

23 Pääasian valittaja teki kyseisestä tuomiosta 18.10.2018 kassaatiovalituksen ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen eli Conseil d'État'han (ylin hallintotuomioistuin, Belgia).

- 24 Tässä tilanteessa Conseil d'État on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko [direktiivin 2013/32] 46 artiklaa, jonka mukaan hakijoilla on oltava oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin muutoksen hakemiseksi päätökseen, 'joka koskee heidän tekemäänsä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta', ja [perusoikeuskirjan] 47 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä [15.12.1980 annetun lain] 39/57 §:n, luettuna yhdessä saman lain 51/2 §:n, 57/6 §:n 3 momentin 1 kohdan 5 alakohdan sekä 57/6/2 §:n 1 momentin kanssa, kaltaiselle kansalliselle menettelysäännölle, jonka mukaan kolmannen maan kansalaisen tekemän kansainvälistä suojelua koskevan myöhemmän hakemuksen tutkimatta jättämisestä tehdystä päätöksestä on nostettava kanne kymmenen 'kalenteripäivän' kuluessa hallintopäätöksen tiedoksiannosta, erityisesti silloin, kun tiedoksianto on toimitettu [Commissariat général aux réfugiés et aux apatridesille], jonka kantajan lain nojalla 'katsotaan' ilmoittaneen prosessiosoitteeseen?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 25 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään pääasiallisesti, onko direktiivin 2013/32 46 artiklaa, luettuna perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan kansainvälistä suojelua koskevan myöhemmän hakemuksen tutkimatta jättämisestä tehtyyn päätökseen kohdistettavalla muutoksenhaulla on yleiset juhla- ja vapaapäivät sisältävä kymmenen päivän preklusiivinen määräaika, joka alkaa kyseisen päätöksen tiedoksiannosta, silloinkin, kun asianomaisen hakijan jätettyä ilmoittamatta prosessiosoitteen kyseisessä jäsenvaltiossa tiedoksianto toimitetaan kyseisten hakemusten käsittelyssä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen toimipaikkaan.
- 26 Direktiivin 2013/32 46 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on taattava oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa muutoksen hakemiseksi päätökseen, jolla kansainvälistä suojelua koskeva hakemus hylätään, ja myös päätöksiin, joissa hakemukselta katsotaan puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset.
- 27 Direktiivin 2013/32 46 artiklassa tarkoitetun oikeussuojakeinon piirteet on määritettävä siten, että ne vastaavat perusoikeuskirjan 47 artiklaa, jonka mukaan jokaisella, jonka unionin oikeudessa taattuja oikeuksia ja vapauksia on loukattu, on oltava tässä artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimessa (tuomio 18.10.2018, E. G., C-662/17, EU:C:2018:847, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

Tiedoksianto toimivaltaisen viranomaisen toimipaikkaan

- 28 Aluksi on selvitettävä, onko direktiivin 2013/32 46 artikla esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan päätökset, jotka koskevat sellaisia kansainvälisen suojelun hakijoita, jotka eivät ole ilmoittaneet prosessiosoitetta asianomaisessa jäsenvaltiossa, annetaan tiedoksi kyseisten hakemusten käsittelyssä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen toimipaikkaan, kun mainittuihin päätöksiin kohdistettavan muutoksenhaun lakisääteinen määräaika alkaa kulua kyseisestä tiedoksiannosta.

- 29 Kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista tehtyjen päätösten antaminen tiedoksi asianomaisille hakijoille on olennaista sen oikeuden takaamiseksi, joka näillä on tehokkasiin oikeussuojakeinoihin, koska tiedoksianto mahdollistaa, että hakijat saavat päätöksistä tiedon ja tarvittaessa – jos tiedoksi annettu päätös on kielteinen – riitauttavat sen tuomioistuimessa sen määräajan kuluessa, joka muutoksenhauulle on säädetty kansallisessa oikeudessa.
- 30 Direktiivin 2013/32 johdanto-osan 25 perustelukappaleessa mainitaan, että kansainvälisen suojelun hakijoilla olisi oltava oikeus saada hakemuksistaan tehdyt päätökset asianmukaisesti tiedoksi, mutta direktiivissä ei kuitenkaan säädetä näiden päätösten konkreettisista tiedoksiantotavoista.
- 31 Yhtäältä nimittäin direktiivin 2013/32 11 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään ainoastaan, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia koskevat päätökset tehdään kirjallisesti ja että asianomaisille hakijoille annetaan kirjallisesti tieto siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta. Toisaalta direktiivissä tyydytään siinä hakijoiden hyväksi säädettyinä takeina mainitsemaan ilman muita täsmennyksiä sen 12 artiklan e alakohdassa ensinnäkin se, että hakijoille on kohtuullisessa ajassa annettava tieto päätöksestä, jonka toimivaltainen viranomainen on tehnyt heidän hakemuksestaan, sekä f alakohdassa toiseksi se, että hakijoille on ilmoitettava toimivaltaisen viranomaisen päätöksen seurauksesta kielellä, jota he ymmärtävät, ja että hakijoille on direktiivin 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettava myös tieto siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta.
- 32 Lisäksi on huomattava, että direktiivin 2013/32 13 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaan jäsenvaltiot voivat velvoittaa kansainvälisen suojelun hakijat ilmoittamaan asuinpaikkansa tai osoitteensa hakemuksiaan koskevia tiedoksiantoja varten. Missään direktiivin säännöksessä ei kuitenkaan säädetä mahdollisista päätelmistä, jotka kyseistä mahdollisuutta käyttävien jäsenvaltioiden olisi tehtävä tällaisen mainittuja tiedoksiantoja varten tehtävän ilmoituksen puuttumisesta.
- 33 Lopuksi direktiivin 2013/32 46 artiklan 4 kohdassa jätetään jäsenvaltioiden tehtäväksi säätää tarpeellisista säännöistä, joita kansainvälisen suojelun hakijoiden on noudatettava käyttäessään oikeuttaan tehokkasiin oikeussuojakeinoihin.
- 34 On palautettava mieleen, että unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että koska kyseessä olevasta alasta ei ole annettu unionin sääntöjä, kunkin jäsenvaltion on annettava sisäisessä oikeusjärjestyksessään menettelysäännöt sellaisia oikeussuojakeinoja varten, joilla pyritään turvaamaan yksityisten oikeudet, menettelyllistä itsemääräämisoikeutta koskevan periaatteen nojalla, kuitenkin sillä edellytyksellä, että nämä menettelysäännöt eivät ole epäedullisempia kuin ne, jotka koskevat samankaltaisia kansallisen oikeuden piiriin kuuluvia tilanteita (vastaavuusperiaate), eivätkä ne ole sellaisia, että unionin oikeudessa vahvistettujen oikeuksien käyttäminen on käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa (tehokkuusperiaate) (tuomio 19.3.2020, LH (Tompä), C-564/18, EU:C:2020:218, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 35 Niinpä kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista tehtyjen päätösten tiedoksianto koskevat menettelysäännöt kuuluvat jäsenvaltioiden menettelyllisen itsemääräämisoikeuden periaatteen piiriin siten, että vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteita noudatetaan.

- 36 Ensinnäkin vastaavuusperiaatteesta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on todettu, että sen noudattaminen edellyttää sitä, että oikeussuojakeinoja, jotka perustuvat kansallisen oikeuden rikkomiseen, ja samankaltaisia oikeussuojakeinoja, jotka perustuvat unionin oikeuden rikkomiseen, kohdellaan samalla tavalla (tuomio 26.9.2018, Staatssecretaris van Veiligheid en justitie (Muutoksenhaun lykkäävä vaikutus), C-180/17, EU:C:2018:775, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 37 Yhtäältä on siis yksilöitävä toisiinsa nähden vertailukelpoiset menettelyt tai oikeussuojakeinot ja toisaalta määritettävä, kohdellaanko kansalliseen oikeuteen perustuvia oikeussuojakeinoja edullisemmin kuin oikeussuojakeinoja, jotka liittyvät niiden oikeuksien turvaamiseen, joita yksityisillä on unionin oikeuden perusteella (tuomio 26.9.2018, Staatssecretaris van Veiligheid en justitie (Muutoksenhaun lykkäävä vaikutus), C-180/17, EU:C:2018:775, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 38 Oikeussuojakeinojen vertailukelpoisuuden osalta kansallisen tuomioistuimen, joka suoraan tuntee sovellettavat menettelysäännöt, on tutkittava kyseisten oikeussuojakeinojen samankaltaisuus niiden kohteen, perusteen ja olennaisten osatekijöiden kannalta (tuomio 26.9.2018, Staatssecretaris van Veiligheid en justitie (Muutoksenhaun lykkäävä vaikutus), C-180/17, EU:C:2018:775, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 39 Oikeussuojakeinojen samankaltaisen kohtelun osalta on mainittava siitä, että kansallisen tuomioistuimen on tarkasteltava jokaista tapausta, jossa pohditaan sitä, onko unionin oikeuteen perustuvia oikeussuojakeinoja koskeva kansallinen menettelysääntö epäedullisempi kuin menettelysäännöt, jotka koskevat samankaltaisia jäsenvaltion sisäiseen oikeuteen perustuvia oikeussuojakeinoja, siten, että huomioon otetaan kyseisten sääntöjen merkitys koko menettelyssä, menettelyn kulku ja näiden sääntöjen erityispiirteet eri kansallisissa elimissä (tuomio 26.9.2018, Staatssecretaris van Veiligheid en justitie (Muutoksenhaun lykkäävä vaikutus), C-180/17, EU:C:2018:775, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 40 Nyt käsiteltävässä asiassa pääasian valittaja väittää, että pääasiassa kyseessä oleva kansallinen säännöstö on vastaavuusperiaatteen vastainen yhtäältä siltä osin kuin Conseil d'État'n oikeuskäytännöstä ei ilmene turvapaikka-asioita lukuun ottamatta, että tiedoksianto prosessiosoitteeseen, joksi on kansallisen lain nojalla katsottu ilmoitetun kansallisen viranomaisen toimipaikka, mahdollistaa, että preklusiivinen määräaika alkaa kulua, ja toisaalta siltä osin kuin kyseisessä oikeuskäytännössä on todettu sellaisesta toimesta, jota ei tarvitse julkaista eikä antaa tiedoksi, että muutoksenhaun määräaika alkaa kulua siitä, kun kyseisestä toimesta on saatu riittävä tieto.
- 41 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on selvittää tämän tuomion 36–39 kohdassa mainitun unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön valossa, onko pääasiassa kyseessä oleva kansallinen säännöstö vastaavuusperiaatteen mukainen.
- 42 Siltä osin kuin on toiseksi kyse tehokkuusperiaatetta koskevan edellytyksen noudattamisesta pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen kansallisen säännösten osalta, on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kaikkia sellaisia tapauksia, joissa on kyse siitä, tekeekö kansallinen menettelysääntö unionin oikeuden soveltamisen mahdolltomaksi tai suhteettoman vaikeaksi, on tarkasteltava siten, että huomioon otetaan tämän säännön merkitys koko menettelyssä, menettelyn kulku sekä sen erityispiirteet eri kansallisissa elimissä. Tältä

kannalta katsoen on tarvittaessa otettava huomioon muun muassa puolustautumisoikeuksien suojaaminen, oikeusvarmuuden periaate sekä menettelyn moitteeton kulku (tuomio 24.10.2018, XC ym., C-234/17, EU:C:2018:853, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 43 Tässä yhteydessä on huomattava, että kansallinen menettelysääntö, jossa säädetään, että jollei kansainvälisen suojelun hakija ole ilmoittanut prosessiosoitetta, häneen kohdistettu päätös annetaan hänelle tiedoksi kyseisten hakemusten käsittelyssä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen toimipaikkaan ja että kansallisessa oikeudessa tällaiseen päätökseen kohdistettavalle muutoksenhauulle asetettu määräaika alkaa kulua kyseisestä tiedoksiannosta, voi lähtökohtaisesti olla perusteltu oikeusvarmuuteen ja kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkintamenettelyn moitteettomaan kulkuun liittyvistä syistä.
- 44 Tällaisen säännön puuttuessa nimittäin päätöksiä, jotka koskevat prosessiosoitteen ilmoittamatta jättäneitä hakijoita, ei voitaisi antaa näille virallisesti tiedoksi, jolloin mainitut päätökset jäisivät vaikutuksettomiksi. Lisäksi on niin, että jos tällaisia hakijoita koskevien päätösten osalta asetetut muutoksenhaun määräajat eivät alkaisi kulua kyseisen viranomaisen toimipaikkaan toimitetusta tiedoksiannosta, nämä päätökset voitaisiin riitauttaa tuomioistuimessa ilman ajallista rajoitusta ja voisi käydä jopa niin, ettei niistä koskaan tulisi lainvoimaisia, jolloin toimivaltaiset kansalliset viranomaiset eivät voisi tehdä kielteisistä päätöksistä tarvittavia päätelmiä siltä osin kuin on erityisesti kyse asianomaisten hakijoiden oleskelusta.
- 45 Lisäksi – kuten Belgian hallitus on kirjallisissa huomautuksissaan todennut – pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen säännöstö tarjoaa hakijoille, jotka eivät kykene ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille varmaa postiosoitetta, mahdollisuuden korjata tämän merkittävän haitan, koska he hyötyvät lakisääteisestä mekanismista, joka mahdollistaa heitä koskevien päätösten, kutsujen ja muiden tietojensaantipyyntöjen saattamisen heidän käyttöönsä sellaiseen varmaan paikkaan, jossa he lähtökohtaisesti jo ovat käyneet. Tästä näkökulmasta tarkasteltuna tällaisella säännöstöllä helpotetaan hakijoilla olevan tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden käyttämistä ja osaltaan edistetään heidän puolustautumisoikeuksiensa kunnioittamista.
- 46 Kyseisellä säännöstöllä voi kuitenkin olla tällainen vaikutus vain niillä kahdella edellytyksellä, että yhtäältä hakijaa informoidaan asianmukaisesti siitä, että jollei hän ilmoita osoitetta asianomaisessa jäsenvaltiossa, hänen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa käsittelyssä toimivaltaisen hallintoviranomaisen hänelle osoittama posti lähetetään hänelle Commissariat général aux réfugiés et aux apatridesin toimipaikkaan, ja että toisaalta tähän toimipaikkaan pääsyä koskevat edellytykset eivät tee kyseisen postin vastaanottoa suhteettoman vaikeaksi.
- 47 Edellä esitetystä seuraa, ettei direktiivin 2013/32 46 artikla ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan päätökset, jotka koskevat sellaisia kansainvälisen suojelun hakijoita, jotka eivät ole ilmoittaneet prosessiosoitetta asianomaisessa jäsenvaltiossa, annetaan tiedoksi kyseisten hakemusten käsittelyssä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen toimipaikkaan, kunhan ensinnäkin hakijoita informoidaan siitä, että jolleivät he ole ilmoittaneet prosessiosoitetta hakemustaan koskevan päätöksen tiedoksiannosta varten, heidän katsotaan ilmoittaneen tätä varten prosessiosoitteeseen mainittujen hakemusten käsittelyssä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen toimipaikkaan; toiseksi edellytykset hakijoiden pääsulle tähän toimipaikkaan eivät tee heille itseään koskevien päätösten vastaanottoa suhteettoman vaikeaksi ja kolmanneksi vastaavuusperiaatetta noudatetaan. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on selvittää, täyttääkö pääasiassa kyseessä oleva kansallinen säännöstö nämä vaatimukset.

Yleiset juhla- ja vapaapäivät sisältävä muutoksenhaun kymmenen päivän preklusiivinen määräaika

- 48 Toiseksi on tutkittava, onko direktiivin 2013/32 46 artikla esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan kansainvälistä suojelua koskevan myöhemmän hakemuksen tutkimatta jättämisestä tehtyyn päätökseen kohdistettavalla muutoksenhaulla on yleiset juhla- ja vapaapäivät sisältävä kymmenen päivän preklusiivinen määräaika.
- 49 Direktiivin 2013/32 46 artiklan 4 kohdassa jätetään jäsenvaltioiden tehtäväksi säätää kohtuullisista määräajoista, joita kansainvälisen suojelun hakijoiden on noudatettava käyttäessään oikeuttaan tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, ja samalla siinä täsmennetään, etteivät tällaiset määräajat saa tehdä tämän oikeuden käyttöä mahdottomaksi tai liian vaikeaksi.
- 50 Kuten tämän tuomion 34 kohdasta ilmenee, muutoksenhaun määräaikojen vahvistaminen kansainvälistä suojelua koskevan menettelyn yhteydessä kuuluu jäsenvaltioiden menettelyllisen itsemääräämisoikeuden periaatteen piiriin siten, että vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteita noudatetaan.
- 51 Nyt käsiteltävässä tapauksessa pääasian valittaja väittää ensinnäkin vastaavuusperiaatteen noudattamisesta, että kansallinen säännöstö, jonka mukaan kansainvälistä suojelua koskevan myöhemmän hakemuksen tutkimatta jättämisestä tehtyyn päätökseen kohdistettavalla muutoksenhaulla on yleiset juhla- ja vapaapäivät sisältävä kymmenen päivän määräaika, on kyseisen periaatteen vastainen siltä osin kuin kansallisen oikeuden mukaan yhtäältä kumoamiskanteet muista kuin niistä yksittäistapausta koskevista hallintopäätöksistä, jotka on tehty ulkomaalaisten maahanpääsystä, oleskelusta, asettautumisesta ja maasta poistamisesta annettujen lakien nojalla, on nostettava 60 päivän kuluessa asianomaisen päätöksen julkaisemisesta, tiedoksiannosta tai saamisesta tietoon, ja toisaalta turvapaikanhakijoiden vastaanottoa koskeviin päätöksiin voidaan hakea muutosta työtuomioistuimelta kolmen kuukauden kuluessa niiden tiedoksiannosta.
- 52 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on selvittää tämän tuomion 36–39 kohdassa mainitun unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön valossa, onko pääasiassa kyseessä oleva kansallinen säännöstö siltä osin kuin siinä säädetään yhtäältä muutoksenhaun kymmenen päivän määräajasta ja toisaalta siitä, että tämä määräaika sisältää yleiset juhla- ja vapaapäivät, vastaavuusperiaatteen mukainen.
- 53 Toiseksi tehokkuusperiaatteesta on palautettava mieleen, että oikeuskäytännössä on todettu, että unionin oikeuden mukaista on se, että oikeussuojakeinojen käyttämiselle asetetaan kohtuulliset preklusiiviset määräajat, joilla edistetään oikeusvarmuutta, sillä tällaiset määräajat eivät ole sellaisia, että niillä tehtäisiin unionin oikeusjärjestyksessä annettujen oikeuksien käyttäminen käytännössä mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi. Oikeuskäytännössä on todettu myös, että jäsenvaltioiden asiana on määrittää niiden kansallisten säännösten osalta, jotka kuuluvat unionin oikeuden soveltamisalaan, määräajat siten, että otetaan huomioon muun muassa tehtävien päätösten merkitys asianomaiselle, sovellettavien menettelyjen ja lainsäädännön monimutkaisuus, niiden henkilöiden määrä, joita asia voi koskea, ja muut asiaan vaikuttavat julkiset tai yksityiset edut (tuomio 29.10.2009, Pontin, C-63/08, EU:C:2009:666, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 54 Tältä osin se, että kansainvälistä suojelua koskevan myöhemmän hakemuksen tutkimatta jättämisestä tehtyihin päätöksiin kohdistettavalle muutoksenhauulle on asetettu lyhyempi määräaika, on kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelyssä noudatettavan nopeuden tavoitteen mukaista, mikä vastaa sekä jäsenvaltioiden että tällaisen suojelun hakijoiden etua direktiivin 2013/32 johdanto-osan 18 perustelukappaleen mukaisesti.
- 55 Lisäksi on niin, että siltä osin kuin tällaisen muutoksenhauulle varatun määräajan lyhentämisellä varmistetaan tutkimatta jätettävien kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten nopeampi käsittely, sen avulla voidaan käsitellä tehokkaammin sellaisten henkilöiden tekemät hakemukset, joille voidaan perustellusti myöntää pakolaisasema (ks. vastaavasti tuomio 28.7.2011, Samba Diouf, C-69/10, EU:C:2011:524, 65 kohta), ja siten sillä osaltaan edistetään kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkintamenettelyn moitteetonta kulkua.
- 56 Näin ollen kansallinen säännöstö, jonka mukaan kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkimatta jättämisestä tehtyyn päätökseen kohdistettavalla muutoksenhauulla on yleiset juhla- ja vapaapäivät sisältävä kymmenen päivän määräaika, voi lähtökohtaisesti olla perusteltu, kun direktiivillä 2013/32 tavoiteltava nopeuden päämäärä, oikeusvarmuuden periaate ja kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkintamenettelyn moitteeton kulku otetaan huomioon.
- 57 Kuten unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, tehokkuusperiaatteen vaatimusten noudattamiseksi kyseisen määräajan on kuitenkin oltava tehokkaan muutoksenhaun valmistelun ja vireillepanon kannalta käytännössä riittävä (ks. vastaavasti tuomio 26.9.2013, Texdata Software, C-418/11, EU:C:2013:588, 80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 58 Tältä osin on ensinnäkin huomattava yhtäältä, että jokaista kansainvälistä suojelua koskevaa myöhempää hakemusta edeltää ensimmäinen hakemus, joka on lopullisesti hylätty ja jonka yhteydessä toimivaltainen viranomainen on tutkinut perusteellisesti, täyttikö asianomainen hakija kansainvälisen suojelun saamisen edellytykset. Toisaalta on niin, että ennen kuin hylkäävästä päätöksestä on tullut lainvoimainen, hakijalla on ollut oikeus hakea siihen muutosta.
- 59 Tässä yhteydessä on huomattava, että – kuten direktiivin 2013/32 40 artiklasta ilmenee – kansainvälistä suojelua koskevan myöhemmän hakemuksen tarkoituksena on, että asianomainen hakija esittää aikaisemman hakemuksen yhteydessä tutkittuihin seikkoihin tai perusteisiin nähden sellaisia uusia seikkoja tai perusteita, jotka lisäävät merkittävästi sen todennäköisyyttä, että hakijaa pidetään kansainvälistä suojelua saavana henkilönä. Jos kyseisen hakemuksen alustava tutkinta osoittaa, että tällaisia uusia seikkoja tai perusteita on ilmennyt tai hakija on sellaisia esittänyt, hakemuksen tutkintaa on jatkettava kyseisen direktiivin II luvun säännösten mukaisesti. Jos sitä vastoin alustavassa tutkinnassa ei ilmene tällaisia seikkoja tai perusteita, kyseiseltä hakemukselta on katsottava puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset direktiivin 33 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti.
- 60 Näin ollen tuomioistuimen, jolta haetaan muutosta päätökseen jättää kansainvälistä suojelua koskeva myöhempi hakemus tutkimatta, on selvitetävä ainoastaan, ilmeneekö tämän hakemuksen alustavassa tutkinnassa – toisin kuin toimivaltainen viranomainen on päättänyt – edellisessä kohdassa tarkoitettuja uusia seikkoja tai perusteita. Tästä seuraa, että hakijan on kyseiseen tuomioistuimeen jättämässään muutoksenhakukirjelmässä pääasiallisesti vain osoitettava, että hänellä oli perusteltua aihetta katsoa, että hänen aikaisemman hakemuksensa yhteydessä tutkittuihin seikkoihin tai perusteisiin nähden olisi olemassa uusia seikkoja tai perusteita.

- 61 Niinpä tällaisen muutoksenhaun yhteydessä jätetyn muutoksenhakukirjelmän tehokas sisältö paitsi rajoittuu edellisessä kohdassa mainittuihin seikkoihin myös liittyy kiinteästi hylkäämispäätökseen johtaneen myöhemmän hakemuksen tehokkaaseen sisältöön, joten – toisin kuin pääasian valittaja kirjallisissa huomautuksissaan väittää – tällaisen muutoksenhakukirjelmän laatiminen ei lähtökohtaisesti merkitse sellaista erityistä monimutkaisuutta, joka edellyttäisi yleiset juhla- ja vapaapäivät sisältävää yli kymmenen päivän määräaika.
- 62 Toiseksi on muistutettava, että direktiivin 2013/32 46 artiklassa tarkoitetun tuomioistuimeen tehtävän muutoksenhaun yhteydessä muutoksenhakijoille taataan tietty määrä erityisiä menettelyllisiä oikeuksia, joihin kuuluvat muiden muassa – kuten direktiivin 2013/32 20 ja 22 artiklasta, luettuina direktiivin johdanto-osan 23 perustelukappaleen valossa, ilmenee – mahdollisuus maksuttomaan oikeusapuun ja oikeudelliseen edustajaan sekä mahdollisuus neuvotella oikeudellisen neuvonantajan kanssa. Lisäksi direktiivin 23 artiklassa taataan hakijan oikeudelliselle neuvonantajalle oikeus tutustua niihin hakijan asiakirjakansiossa oleviin tietoihin, joiden perusteella päätös tehdään.
- 63 Niinpä muutoksenhaun määräaika voidaan pitää tehokkaan muutoksenhaun valmistelun ja vireillepanon kannalta käytännössä riittävänä ainoastaan, mikäli varmistetaan, että tällaisen määräajan kuluessa hakija saa edellisessä kohdassa mainitut menettelylliset takeet, minkä selvittäminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana.
- 64 Tältä osin ja kyseisten selvitysten varauksella on todettava, että yleiset juhla- ja vapaapäivät sisältävä kymmenen päivän määräaika ei ole kansainvälistä suojelua koskevan myöhemmän hakemuksen tutkimatta jättämisestä tehtyyn päätökseen kohdistettavan tehokkaan muutoksenhaun valmistelun ja vireillepanon kannalta käytännössä riittämätön.
- 65 Näin on katsottava nyt käsiteltävässä asiassa varsinkin, kun – kuten tämän tuomion 14 kohdasta ilmenee – pääasiassa kyseessä olevassa kansallisessa säännöstössä säädetään yhtäältä, että kun tiedoksianto toimitetaan kirjatulla kirjeellä, kyseistä määräaika pidennetään kolmella arkipäivällä, ja toisaalta, että kun määräajan päättymispäivä on lauantai, sunnuntai tai yleinen juhlapäivä, tätä päättymispäivää siirretään seuraavaan arkipäivään, ja näitä sääntöjä on sitä paitsi sovellettu nyt käsiteltävässä asiassa.
- 66 Näin ollen direktiivin 2013/32 46 artikla ei ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan kansainvälistä suojelua koskevan myöhemmän hakemuksen tutkimatta jättämisestä tehtyyn päätökseen kohdistettavalla muutoksenhaulla on yleiset juhla- ja vapaapäivät sisältävä kymmenen päivän preklusiivinen määräaika, kunhan varmistetaan, että tällaisen määräajan kuluessa kyseisen päätöksen kohteena olevat hakijat todella saavat unionin oikeudessa kansainvälisen suojelun hakijoille myönnettyt menettelylliset takeet, minkä selvittäminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana.
- 67 Esitettyyn kysymykseen on vastattava edellä esitetyn perusteella, että direktiivin 2013/32 46 artiklaa, luettuna perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, on tulkittava siten, ettei se ole esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan kansainvälistä suojelua koskevan myöhemmän hakemuksen tutkimatta jättämisestä tehtyyn päätökseen kohdistettavalla muutoksenhaulla on yleiset juhla- ja vapaapäivät sisältävä kymmenen päivän preklusiivinen määräaika, joka alkaa kyseisen päätöksen tiedoksiannosta, silloinkaan, kun asianomaisen hakijan jätettyä ilmoittamatta prosessiosoitteen kyseisessä jäsenvaltiossa tiedoksianto toimitetaan mainittujen hakemusten käsittelyssä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen toimipaikkaan, kunhan ensinnäkin hakijoita informoidaan siitä, että jolleivät he ole ilmoittaneet prosessiosoitetta hakemustaan koskevan

päätöksen tiedoksiantoa varten, heidän katsotaan ilmoittaneen tätä varten prosessiosoitteeseen kyseisen kansallisen viranomaisen toimipaikan; toiseksi edellytykset hakijoiden pääsulle tähän toimipaikkaan eivät tee heille itseään koskevien päätösten vastaanottoa suhteettoman vaikeaksi; kolmanneksi varmistetaan, että kyseisen määräajan kuluessa kansainvälisen suojelun hakijat todella saavat heille unionin oikeudessa myönnetyt menettelylliset takeet, ja neljänneksi vastaavuusperiaatetta noudatetaan. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on selvittää, täyttääkö pääasiassa kyseessä oleva kansallinen säännöstö nämä vaatimukset.

Oikeudenkäyntikulut

- 68 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU 46 artiklaa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, on tulkittava siten, ettei se ole esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan kansainvälistä suojelua koskevan myöhemmän hakemuksen tutkimatta jättämisestä tehtyyn päätökseen kohdistettavalla muutoksenhaulla on yleiset juhla- ja vapaapäivät sisältävä kymmenen päivän preklusiivinen määräaika, joka alkaa kyseisen päätöksen tiedoksiannosta, silloinkaan, kun asianomaisen hakijan jätettyä ilmoittamatta prosessiosoitteen kyseisessä jäsenvaltiossa tiedoksianto toimitetaan mainittujen hakemusten käsittelyssä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen toimipaikkaan, kunhan ensinnäkin hakijoita informoidaan siitä, että jolleivät he ole ilmoittaneet prosessiosoitetta hakemustaan koskevan päätöksen tiedoksiantoa varten, heidän katsotaan ilmoittaneen tätä varten prosessiosoitteeseen kyseisen kansallisen viranomaisen toimipaikan; toiseksi edellytykset hakijoiden pääsulle tähän toimipaikkaan eivät tee heille itseään koskevien päätösten vastaanottoa suhteettoman vaikeaksi; kolmanneksi varmistetaan, että kyseisen määräajan kuluessa kansainvälisen suojelun hakijat todella saavat heille unionin oikeudessa myönnetyt menettelylliset takeet, ja neljänneksi vastaavuusperiaatetta noudatetaan. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on selvittää, täyttääkö pääasiassa kyseessä oleva kansallinen säännöstö nämä vaatimukset.

Allekirjoitukset